

Rapport

Datum: 26 november 1998
Rapportnummer: 1998/525

Klacht

Op 29 oktober 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Deurne, ingediend door Deeblo bv te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond. Nadat verzoekers gemachtigde nadere gegevens had verstrekt, werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, een onderzoek ingesteld. Op grond van de namens verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond niet bereid is de teruggaven inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1994 en 1995 (respectievelijk f 5.422 en f 24.717) alsnog op het door hem gewenste rekeningnummer uit te betalen.

Beide teruggaven zijn door de Belastingdienst/Centrale betalingsadministratie gestort op een niet meer aan verzoeker toebehorend rekeningnummer bij de Postbank.

ACHTERGROND Zie

Bijlage Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de Belastingdienst aantal specifieke vragen gesteld. Voorts werden vragen gesteld aan de Staatssecretaris van Financiën. Ook werd informatie opgevraagd bij de Postbank. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De Staatssecretaris van Financiën deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. Feiten

1. De Belastingdienst/Centrale betalingsadministratie te Apeldoorn (hierna: de Cba) maakte op 11 februari 1997 een bedrag van f5.422,- (een teruggave inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1994 ten name van verzoeker) over op postbanknummer x. Vervolgens maakte de Cba op 12 juni 1997 een bedrag van f 24.717 (een teruggave inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1995 ten name van verzoeker) over op postbanknummer x.
2. Verzoeker verzocht bij brief van 20 juni 1997 aan de Belastingdienst/Ondernemingen

Helmond (hierna: de Belastingdienst) om uitbetaling van de bovengenoemde teruggaven op postbanknummer y., omdat postbanknummer x. vanaf 1993 niet meer op zijn naam stond.

3. Nadat de Belastingdienst twee keer tevergeefs had geprobeerd de gestorte geldbedragen terug te krijgen van de huidige rekeninghouder van verzoekers oude rekening, berichtte de Belastingdienst verzoeker op 1 september 1997 dat zijn verzoek niet zou worden gehonoreerd. De Belastingdienst gaf aan dat, aangezien de uitbetalingen destijds hadden plaatsgevonden op een gironummer dat verzoeker zelf had opgegeven, er sprake was van een rechtsgeldige en bevrijdende betaling. Nu de Cba niet verwijtbaar had gehandeld, achtte de Belastingdienst zich niet gehouden nogmaals tot betaling over te gaan

4. Verzoekers gemachtigde diende op 8 september 1997 een klacht in bij het Ministerie van Financiën. Hij klaagde er met name over dat de Belastingdienst bij de storting van de eerdergenoemde bedragen geen naam/nummer-controle had laten uitvoeren.

5. Op de brief van 8 september 1997 reageerde de Staatssecretaris van Financiën bij brief van 6 oktober 1997 onder meer als volgt:

"Ofschoon deze situatie voor uw cliënt uitermate hinderlijk is, ben ik de mening toegedaan dat de belastingdienst in deze kwestie geen verwijten valt te maken. Bij de Centrale Betalingsadministratie in Apeldoorn heeft uw cliënt nimmer doorgegeven dat zijn rekeningnummer was gewijzigd. Op het aangiftebiljet 1995 heeft u de mogelijkheid om het gironummer van uw cliënt te wijzigen in de daarvoor bestemde ruimte onbenut gelaten. U geeft aan van mening te zijn dat de belastingdienst bij elke overboeking naam/nummer controle dient toe te passen. Een dergelijke controle zou ondoenlijk zijn, vanwege het enorme aantal financiële transacties dat plaatsvindt. Derhalve wordt op de voorgedrukte aangiftebiljetten altijd de vraag gesteld of de vermelde gegevens juist zijn. Als de belastingdienst geen nummer bekend is en er komt een teruggave, dan wordt altijd een formulier verstuurd een zogenaamd DB4-formulier- met de vraag op welke rekening de teruggave kan worden overgemaakt. In de onderhavige situatie bestond de noodzaak tot het versturen van zodanig formulier niet omdat de Belastingdienst bekend was met het onderwerpelijke gironummer. Gezien het vorenstaande acht ik uw klacht ongegrond."

B. Standpunt verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder

KLACHT. C. Standpunt Belastingdienst/Ondernemingen Helmond

1. In reactie op de klacht bracht de Belastingdienst het volgende naar voren:

"...Met dagtekening 1 november 1996 werd t.n.v. belanghebbende een aanslag Inkomstenbelasting 1994 (...) opgelegd tot een bedrag ad f 53.872,=. Onderhavige aanslag werd op 11 februari 1997 verminderd met een bedrag ad f 59.294,=. Het vrijkomende bedrag f5.422,= werd op 11 febr. 1997 overgemaakt op postbanknummer X. Op 24 april 1997 werd de aangifte Inkomstenbelasting 1995 ontvangen en vervolgens op 15 mei 1997 opgeleverd voor regeling. De inmiddels volledig betaalde voorlopige aanslag Inkomstenbelasting 1995, (...) werd op grond van de ingetoetste gegevens op 12 juni 1997 verminderd met een bedrag ad f 25.051,= (Incl. f1015,= vergoede inv.rente). Een bedrag

van f 334,= werd verrekend met een aanslag Omzetbelasting 1993, (...) en het restant ad f 24717,= werd overgemaakt op het hiervoor genoemde postbanknummer. Bij brief van 20 juni 1997 verzocht belanghebbende alsnog om uitbetaling van hiervoor genoemde teruggaven op postbanknr. Y, aangezien het postbanknr. X. sedert 1993 niet meer op zijn naam zou staan. Belanghebbende heeft echter nimmer opdracht gegeven het postbanknummer te laten veranderen in het vastgirobestand van het Centraal Betaalkantoor te Apeldoorn. Zelfs de hiervoor reeds aangehaalde aangifte Inkomstenbelasting 1995, waarin ruimte is geschapen om het bestaande bank- of gironummer te laten wijzigen, werd niet benut. Blijkens informatie van de Postbank werd het "oude" nummer inmiddels toegekend aan Mevr. T. Bij brief van 2 juli 1997 werd Mw T. door de fiscus aangeschreven, met het verzoek de ten onrechte ontvangen bedragen terug te storten. Omdat reactie uitbleef, werd zij op 31 juli 1997 nogmaals aangeschreven en werd er met klem aangedrongen de gelden terug te storten. Ook deze actie bleef zonder resultaat, waarna (verzoeker; N.o.) bij brief van 1 september 1997 werd medegedeeld, dat pogingen om het uitbetaalde geld terug te krijgen, niet het gewenste effect hadden gehad. Tevens werd in deze brief medegedeeld, dat de gelden conform het door belanghebbende destijds opgegeven postbankrekening, werden overgemaakt. Ik ben derhalve van mening, dat de fiscus niet verwijtbaar heeft gehandeld en dat er in casu sprake is van een rechtsgeldige en bevrijdende betaling (artikel 114, lid 1 boek 6 BW). Nadien heeft de accountant van belanghebbende (...) een klacht ingediend bij het Ministerie van Financiën en er op gewezen, dat de Belastingdienst geen naam/nummer controle zou hebben toegepast, daar anders de fout aan het licht moest zijn gekomen. Het Ministerie heeft daarop geantwoord, dat een dergelijke controle ondoenlijk zou zijn, vanwege het enorme aantal financiële transacties dat plaatsvindt en verwijst in haar brief tevens naar de rubriek in het aangifteformulier waarin de mogelijkheid wordt geboden om het bestaande rekeningnummer te laten wijzigen..."

2. In antwoord op nadere vragen deelde de Belastingdienst nog mee:

"...Naar aanleiding van de brief van (verzoeker; N.o.) van 20juni 1997, is dezerzijds bij brief van 26 juni 1997 een ontvangstbevestiging verstuurd. In deze brief werd tevens richting (verzoeker; N.o.) aangegeven, dat getracht zou worden om de begunstigde partij te bewegen het ontvangen bedrag terug te storten op rekening van de Belastingdienst. Bij brieven van 2 juli 1997 en 31 juli 1997 is vervolgens aan Mw.T. verzocht om de door haar op 11 februari 1997 en 12 juni 1997 ontvangen gelden terug te storten op rekening van de Belastingdienst. Hierop is geen reactie ontvangen. Daarom is bij brief van 1 september 1997 aan (verzoeker; N.o.) bericht dat de pogingen zijdens de fiscus, om Mw. T. te bewegen de door haar ontvangen bedragen terug te betalen, niet tot het gewenste resultaat hebben geleid. (...) Ten aanzien van de aangifteformulieren van (verzoeker; N.o.) volsta ik voor dit moment met een kopie van de voorkant van het aangiftebiljet over 1995, omdat daarop het rekeningnummer staat voorgedrukt en de mogelijkheid c.q. ruimte wordt geboden om dit rekeningnummer te wijzigen. Met betrekking tot het aangifteformulier van (verzoeker; N.o.) over 1994 merk ik nog op dat kennelijk is volstaan met het indienen van een computeruitdraai. Het omslagvel over 1994 kan ik u derhalve niet aanreiken..." Tijdens

het onderzoek verstrekte de Belastingdienst een afschrift van het voorblad van het aangiftebiljet 1995 van verzoeker. Het aangiftebiljet was gedagtekend 22 april 1997 en op 24 april 1997 door de Belastingdienst ontvangen. Op het aangiftebiljet was door de Belastingdienst als rekeningnummer voor teruggaven postbanknummer X vermeld. Dit rekeningnummer was niet op de daarvoor bestemde plaats gecorrigeerd. **D. Informatie Staatssecretaris van Financiën 1.** In reactie op door de Nationale ombudsman gestelde vragen deelde de Staatssecretaris van Financiën mee dat de Belastingdienst geen gebruik maakt van één van beide mogelijkheden tot controle van naam en rekeningnummer. Dit heeft te maken met de omstandigheid dat er bij dergelijke controles naar het oordeel van de Belastingdienst te veel onterechte foutmeldingen optreden, met ongewenste vertragingen in het betalingstraject als gevolg. De Staatssecretaris deelde verder nog mee: "...(...) Op de voorzijde van het aangiftebiljet (inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen; N.o.) vermeldt de Belastingdienst het rekeningnummer dat bij een eventuele terugbetaling wordt gebruikt. In de toelichting wordt hier uitdrukkelijk naar verwezen. Als het aangegeven rekeningnummer onjuist of ongeschikt is, dan kan een ander rekeningnummer worden aangegeven en vervalt het oude rekeningnummer. Verzoeker heeft van de mogelijkheid tot het wijzigen van het rekeningnummer geen gebruik gemaakt. Door het ondertekenen van de aangifte mocht de Belastingdienst er op grond van art. 6: 114 BW vanuit gaan dat de gegevens in de aangifte juist zijn en er dus bevrijdend is betaald. (...) Van de Belastingdienst mag inderdaad grote zorgvuldigheid worden verwacht bij het doen van terugbetalingen. Vandaar dat het bij de Belastingdienst bekende rekeningnummer ter verificatie wordt aangeboden aan belastingplichtige. Voorts ontvangt de Belastingdienst wekelijks (bedoeld wordt twee keer per maand; N.o.) van zowel de Postbank als Interpay (de voormalige Bankgirocentrale; N.o.) een bestand van opgeheven rekeningnummers. Deze nummers worden bij de Belastingdienst uit het bestand van rekeningnummers verwijderd. Bij opname in het bestand naar aanleiding van correspondentie, vindt bij twijfelgevallen eveneens controle plaats..."

2. Tevens werd er namens de Staatssecretaris nog telefonisch bericht dat het vanaf het aangiftebiljet inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1995 gebruikelijk is dat het bij de Belastingdienst bekende rekeningnummer voor teruggaaf wordt vermeld. Omdat verzoeker naar aanleiding van het aangiftebiljet over 1995 het juiste rekeningnummer had kunnen aangeven, had dit nummer volgens de Staatssecretaris al gewijzigd kunnen zijn in het vastgirobestand voordat de teruggave over 1994 werd verstrekt. De gegevensbestanden van de Cba worden tweewekelijks aangepast naar aanleiding van overzichten van opgeheven rekeningnummers van onder meer de Postbank. Dat had in het geval van verzoeker er toe hebben moeten leiden dat het betreffende rekeningnummer uit het vastgiro-bestand zou zijn verwijderd. Waarom dat niet is gebeurd, was niet meer te achterhalen. Het kon zijn dat de Postbank de opheffing van het rekeningnummer niet had doorgegeven of dat de Belastingdienst de opgave niet had verwerkt.

E. Informatie Postbank

Naar aanleiding van vragen van de Nationale ombudsman werd door de Postbank de volgende informatie verstrekt. Bij uitbetaling van teruggaven door de Belastingdienst op

rekeningnummers van de Postbank, heeft de Belastingdienst twee mogelijkheden om de Postbank controle van naam en rekeningnummer te laten uitvoeren. Allereerst is er de mogelijkheid van opdrachtencontrole. Deze controle houdt in dat, alvorens tot uitvoering van een betalingsopdracht wordt overgegaan, er een naam/nummer-vergelijking plaatsvindt. Bij een foutmelding wordt de opdracht teruggezonden. De kosten van een dergelijke controle bedragen f 0,05 per opdracht. Daarnaast bestaat er de mogelijkheid om op elk moment, kosteloos zonder dat er sprake is van een betalingsopdracht, een bestandscontrole te laten plaatsvinden. Ook bij deze controle vindt een naam/nummer-vergelijking plaats. De Belastingdienst ontvangt daarnaast twee keer per maand van de Postbank een overzicht met opgeheven rekeningnummers. De Postbank deelde verder nog mee dat in de overeenkomst (verzamelgiro-opdrachten) tussen de Cba en de Postbank van 11 januari 1990 met betrekking tot het betalingsverkeer via de Postbank is opgenomen dat de Cba jegens de Postbank instaat voor de juistheid van de aangeleverde gegevens. De Postbank verstreekte een afschrift van deze overeenkomst. De Postbank deelde verder nog mee:

"...De klant is verantwoordelijk voor de juistheid van de combinatie naam en gironummer. Daarvoor kan hij ervoor kiezen om bij de opdracht zelf controle uit te laten voeren op naam en nummer, maar ook vooraf bestandsgegevens in een apart proces bij de Postbank aan te leveren om de controle uit te laten voeren. Er ligt op dat moment geen betaling aan ten grondslag (dat komt in een later stadium). De Postbank controleert de bestandsgegevens met het bestand van de Postbank en meldt akkoord bevonden en niet-akkoord bevonden posten terug. De Postbank en de Belastingdienst onderzoeken op dit moment deze bestandscontrole-methodiek om te bepalen wat de toegevoegde waarde is van een dergelijke controle op het punt van **onterecht niet-akkoord bevonden posten**. De bestandscontrole wordt gratis uitgevoerd."

F. Informatie verzoeker

Verzoekers gemachtigde deelde mee dat de Belastingdienst hem in ieder geval tot 1 maart 1997 uitstel had verleend voor de indiening van het aangiftebiljet inkomstebelasting/premie volksverzekeringen over 1995.

Beoordeling

1. Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond (hierna: de Belastingdienst) niet bereid is de teruggaven inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 1994 en 1995 (respectievelijk f 5.422 en f 24.717) alsnog op het door hem gewenste rekeningnummer uit te betalen. Beide teruggaven zijn door de Belastingdienst/Centrale betalingsadministratie te Apeldoorn (hierna: de Cba) gestort op een niet meer aan verzoeker toebehorend rekeningnummer bij de Postbank. Dit rekeningnummer was inmiddels door de Postbank aan een derde uitgegeven. Deze derde heeft niet gereageerd op verzoeken van de fiscus tot terugbetaling.
2. Vast staat dat de Cba de voor verzoeker bestemde belastingteruggaven niet aan hem,

maar aan een derde heeft betaald, en dat verzoeker niet gebaat is geweest bij deze betaling. In een dergelijk geval dient de Belastingdienst in beginsel alsnog aan de betrokkene te betalen, tenzij de Belastingdienst een beroep kan doen op bevrijdende betaling als bedoeld in artikel 6:34 eerste lid BW (zie **ACHTERGROND**, onder 1.). De Belastingdienst mag stellen dat in dit geval bevrijdend is betaald, indien de Cba, die de betaling heeft verricht, op redelijke gronden heeft mogen aannemen dat het rekeningnummer ten tijde van betaling bij verzoeker in gebruik was. Dit houdt in dat de Cba op het moment van betaling te goeder trouw moet zijn geweest, als bedoeld in artikel 3:11 BW (zie **ACHTERGROND**, onder 1.). De Cba was alleen dan te goeder trouw, als zij niet beter wist dan dat het rekeningnummer op het moment van betaling nog bij verzoeker in gebruik was (het subjectieve criterium) en zij in de gegeven omstandigheden ook niet beter behoorde te weten (het objectieve criterium).

3. Vast staat dat verzoeker vóór de brief van 20 juni 1997 (zie **BEVINDINGEN** onder A.2.) schriftelijk noch anderszins aan de Belastingdienst te Helmond of de Cba kenbaar heeft gemaakt dat het desbetreffende rekeningnummer niet langer bij hem in gebruik was. De Belastingdienst stelt daarnaast dat de Cba op het moment van betaling ook niet wist dat het rekeningnummer niet meer bij verzoeker in gebruik was. In zoverre voldoet de Cba aan het subjectieve criterium voor goede trouw.

4. Het objectieve criterium voor goede trouw brengt mee dat op de Cba, binnen redelijke grenzen, een onderzoekplicht rust. De Cba geeft op de volgende wijze invulling aan deze onderzoekplicht. In de eerste plaats verwijdt de Cba, op basis van door de Postbank aangeleverde gegevens, twee keer per maand de opgeheven rekeningnummers van belastingplichtigen uit haar bestanden. Deze werkwijze is echter, gelet op het feit dat verzoekers al lang opgeheven rekeningnummer niet was verwijderd, kennelijk niet volledig sluitend. Ten tweede worden rekeningnummers vanaf het belastingjaar 1995 door de Belastingdienst via het aangiftebiljet ter verificatie aan belastingplichtigen aangeboden. Die wijze van verificatie is echter in zoverre evenmin geheel sluitend dat niet iedereen een aangiftebiljet inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen krijgt uitgereikt. Overigens gaat het bij dit type aangiftebiljet alleen om natuurlijke personen. De Cba heeft echter afgezien van de mogelijkheid om bij betaling op een girorekening een naam/nummer-controle, een zogenaamde opdrachtencontrole, te laten uitvoeren. Daarnaast heeft de Cba ervoor gekozen om af te zien van het gebruik van de mogelijkheid om (gratis) een bestandscontrole op naam/nummer te laten uitvoeren. Overweging daarbij was dat dergelijke controles zouden leiden tot te veel onterechte foutmeldingen, met ongewenste vertragingen in het betalingstraject als gevolg.

5. De vraag dient te worden beantwoord of de Cba, in verband met de hiervoor bedoelde onderzoekplicht, heeft kunnen afzien van de hiervoor genoemde bestandscontrole en/of opdrachtencontrole, en welk gevolg dit besluit moet hebben. In dit verband dient te worden opgemerkt dat de overweging van de Cba inzake foutmeldingen en daar uit voortvloeiende vertragingen, als overweging van algemene aard, een redelijke basis vormt voor het besluit om deze controles niet te laten uitvoeren. Dit besluit betekent echter tevens dat niet het risico wordt uitgesloten dat een door de Cba overgemaakt geldbedrag niet terechtkomt bij

de rechthebbende. Nu er, via bedoelde controles, voor de Cba wel de mogelijkheid bestaat om dit risico uit te sluiten, is het redelijk om de eventuele gevolgen van de keuze om af te zien van het benutten van die mogelijkheid voor rekening te laten komen van de Cba, en om deze niet af te wentelen op de betrokken burger. Op dit uitgangspunt kan in beginsel alleen dan een uitzondering worden gemaakt indien is komen vast te staan dat de Cba (of een ander onderdeel van de Belastingdienst namens haar) op enigerlei andere wijze inspanningen heeft geleverd die voortvloeien uit het objectieve criterium van goeder trouw. Daarvan kan bijvoorbeeld sprake zijn indien de Belastingdienst voorafgaande aan een betaling een belastingplichtige via het aangiftebiljet inkomstenbelasting/ premie volksverzekeringen de gelegenheid heeft geboden een (onjuist) rekeningnummer te corrigeren.

6. Tijdens het onderzoek door de Nationale ombudsman is niet gebleken dat de Cba ten aanzien van de betaling van de teruggave over 1994 op 11 februari 1997 aan verzoeker heeft voldaan aan haar onderzoekplicht jegens verzoeker zoals hiervoor bedoeld. De Belastingdienst had immers niet het rekeningnummer via het aangiftebiljet over 1994 ter verificatie aan verzoeker aangeboden. Dat het rekeningnummer wel voor 11 februari 1997 via het aangiftebiljet over 1995 ter verificatie was aangeboden, is in dit geval niet relevant, nu dit aangiftebiljet op het moment van betaalbaarstelling nog niet was terugontvangen. Verzoeker had uitstel gekregen voor het indienen van de aangifte. Of verzoeker wijzigingen wenste aan te brengen met betrekking tot het op het aangiftebiljet 1995 vermelde rekeningnummer, was derhalve op het moment van uitbetalen nog niet bekend. Gelet hierop en op hetgeen hiervoor onder 5. is overwogen, dient de omstandigheid dat de teruggave over 1994 op het opgeheven rekeningnummer is gestort dan ook voor rekening van de Cba te komen. Dit betekent dat de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond het verzoek van verzoeker om alsnog de belastingteruggave over 1994 aan hem uit te betalen, niet had mogen afwijzen. In zoverre is de onderzochte gedraging dan ook niet behoorlijk. Het voorgaande geeft aanleiding om aan dit rapport een aanbeveling te verbinden.

7. Wat betreft de teruggave over 1995 blijkt uit het onderzoek door de Nationale ombudsman dat de Belastingdienst het aldaar bekende rekeningnummer via het aangiftebiljet 1995 ter verificatie aan verzoeker heeft aangeboden. Aldus is op dit punt namens de Cba wel voldaan aan de onderzoekplicht jegens verzoeker. Dat verzoeker heeft nagelaten op het ingeleverde aangiftebiljet aan te geven dat het rekeningnummer onjuist was, dient voor zijn rekening te komen. Dit betekent dat de Belastingdienst/Ondernemingen Helmond het verzoek van verzoeker om alsnog de belastingteruggave over 1995 aan hem uit te betalen terecht heeft afgewezen. In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/ Ondernemingen Helmond, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, is gegrond wat betreft de weigering om de teruggave over 1994 alsnog uit te betalen en niet

gegrond wat betreft de weigering om de teruggave over 1995 alsnog uit te betalen.

AANBEVELING De Staatssecretaris van Financiën wordt in overweging gegeven te

bevorderen dat verzoeker alsnog de teruggave over 1994 op zijn juiste rekeningnummer krijgt gestort. **BIJLAGE1. Burgerlijk Wetboek Boek 3, Vermogensrecht in het algemeen** Artikel 11:

"Goede trouw van een persoon, vereist voor enig rechtsgevolg ontbreekt niet alleen, indien hij de feiten of het recht, waarop zijn goede trouw betrekking moet hebben, kende, maar ook indien hij ze in de gegeven omstandigheden behoorde te kennen. Onmogelijkheid van onderzoek belet niet dat degene die goede reden tot twijfel had, aangemerkt wordt als iemand die de feiten of het recht behoorde te kennen." Toelichting uit Tekst & Commentaar Burgerlijk Wetboek (3e druk):

"Iemand is niet te goeder trouw: a. wanneer hij de feiten of het recht, die hem worden tegengeworpen, kende (subjectief criterium); of b, wanneer hij die feiten of het recht weliswaar niet kende, maar hij deze feiten of het recht had behoren te kennen (objectief criterium). Deze tweede norm is gebaseerd op de gedachte, dat van ieder, afhankelijk van de omstandigheden, enig onderzoek mag worden gevergd. Onmogelijkheid van onderzoek levert niet altijd goede trouw op. Wanneer men goede reden had om te twijfelen, kan men ook bij onmogelijkheid van onderzoek worden aangemerkt als iemand die niet te goeder trouw is (art. 11 tweede zin). Het 'recht'. Met kennis van het recht wordt bedoeld op kennis van het objectieve recht; hetgeen betekent dat het niet kennen van een rechtsregel vrij snel tot de conclusie zal voeren dat de betrokken persoon haar had behoren te kennen (Asser-Hartkamp II (1993), nr. 196)." **Boek 6, Algemeen gedeelte van het verbintenissenrecht** Artikel 34, eerste lid:

"De schuldenaar die heeft betaald aan iemand die niet bevoegd was de betaling te ontvangen, kan aan degene aan wie betaald moest worden, tegenwerpen dat hij bevrijdend heeft betaald, indien hij op redelijke gronden heeft aangenomen dat de ontvanger der betaling als schuldeiser tot de prestatie gerechtigd was of dat uit anderen hoofde aan hem moest worden betaald."

Artikel 36:

"In de gevallen, bedoeld in de twee voorgaande artikelen, heeft de ware gerechtigde verhaal op degene die de betaling zonder recht heeft ontvangen."

2. Vermelding rekeningnummers op aangiftebiljetten

Sinds het belastingjaar 1995 is op de voorzijde van het aangiftebiljet inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen het rekeningnummer van de betreffende belastingplichtige, zoals opgenomen in het bestand van de Belastingdienst, afgedrukt, met het verzoek dit nummer indien nodig te corrigeren. Bij retourontvangst van het belastingbiljet wordt een eventuele correctie verwerkt.